

Vurige liefde zonder ‘bloot gedoe’ of ‘huidcontact’

Storm en Drang (*La fedeltà premiata*) van Joseph Haydn door Opera Nijetrijne.

●●●●

[Kester Freriks](#)

Opera Opera Nijetrijne hertaalde Haydns vergeten opera *La fedeltà premiata*. Het liefdesverhaal *Storm en Drang* komt langzaam op gang, maar uiteindelijk gloeit er vuur in de schitterende, meeslepende muziek en de zang.

*Sopraan Elvire Beekhuizen en mezzo-sopraan Rosina Fabius in Storm en Drang van Opera Nijetrijne.
Foto Linda van der Holst*

‘Liefdes proeftuin’: zo heet in natuurgebied de Rottige Meente in Friesland de plaats waar liefde onder het vergrootglas komt. Wie is beschikbaar voor wie? Wie weigert wie of valt voor wie? Haydns semi-buffa opera *La fedeltà premiata* werd in 1781 voor het eerst uitgevoerd om de heropening

van het afgebrande operahuis van Slot Esterházy (Hongarije) te vieren. Het werk leek vergeten. Pas in 1970 bracht het Holland Festival een hedendaagse, professionele uitvoering.

De pastorale entourage van deze kluchtige opera is met het woord 'proeftuin' prachtig getroffen. Onder artistieke hoede van Yvon Scheper vindt hier, op locatie in de natuur, al meer dan twintig jaar een opera-evenement plaats van sierlijk, luchtig achttiende-eeuws repertoire van onder andere Haydn, Mozart en Salieri, onder muzikale leiding van Vaughan Schlepp.

Storm en Drang heet de hertaalde opera, een begrip uit de romantiek dat veraf staat van de letterlijke titel *De beloonde trouw*. De bewerking door Alice Zwolschen is rigoureuzer dan we gewend zijn, feitelijk is het een nieuw libretto waarin slechts de contouren van het originele verhaal met een zeemonster in de hoofdrol is terug te vinden. Dit Nijetrijne-monster van nu is bemiddelaar Melibeo (Pieter Hendriks). Hij moet drie vrouwen en twee mannen, popelend van liefde, aan elkaar koppelen. In termen van het libretto begeven zij zich op de 'relatiemarkt'. Regisseur Nynke van den Bergh scherpt de verfrissend fijne hertaling flink aan, daarbij gesteund door heerlijke kostuums (Sanne Puijk) en weelderige pruiken van Arjen van der Grijn in kleuren als hoogblond, roze en groen.

Contactadvertentie

In de openingsscène stellen de zangers zich aan elkaar en het publiek voor als in een uitbundig gezongen contactadvertentie. Godin van de jacht, Diana, ziet het allemaal toe vanaf haar hoge plek op het draaiend, piramidevormig podium. De kwade bedoelingen van Melibeo druisen in tegen de oprechte liefdesdrang van het lonkende, flirtende en elkaar uitdagende vijftal.

In muzikaal en dramatisch opzicht komt de uitvoering wat traag op gang, alsof iedereen zich inhoudt en de amoureuze spelregels afwacht, maar in de tweede acte begint er vuur te gloeien in de schitterende, meeslepende muziek en de zang. Gloedvolle aria's tuimelen over elkaar heen. De beproevingen die de karakters ondergaan hebben een actuele betekenis: ze mogen niets, geen 'bloot gedoe', evenmin 'huidcontact' of zelfs 'zoenen'. Ze draaien om elkaar heen, corona is de boosdoener. Dat beelden librettist en regie ingenieus uit, geholpen door een steeds vuriger zingende cast van tenor, bariton, twee sopranen en mezzo-sopraan.